

T.S.

WISŁA

NIEDZIELA, 11 SIERPANIA 1991, GODZ. 17⁰⁰

STAL MIELEC

I LIGA

Cena
3.000

historiawisly.pl

Wisła znaczy Jubilatka

Towarzystwo Sportowe Wisła Kraków to coś więcej, niż tylko klub sportowy. To niejako indentyfikator niezliczonych rzesz kibiców w Polsce i poza jej granicami, obiekt uczuć niezwykle gorących, sposob na życie. Dlaczego kocha się Wisłę? Odpowiedź wydaje się prosta i oczywista zarazem — dlatego bo jest! Ten najwspanialszy klub na świecie — jak śpiewają wiślaczy kibice.

Bieżący rok jest osiemdziesiątym piątym w historii Towarzystwa. Piękny to jubileusz. Przywołujący pamięć największych sukcesów sportowców z „Białą Gwiazdą” na koszulkach. A było ich przecież bez liku. Przeszłość przeszłością, ale życie nie stoi w miejscu. Wszak kibic wymaga i zawsze będzie wymagał coraz to nowych potwierdzeń sportowej wielkości swojej „Wiselki”. Wydaje się, że istotny krok tu temu uczynili

piłkarze, zdobywając brązowy medal sezonu 1990/91, zaś Tomasz Dziubiński nawiązał do Kazimierza Kmiecika, Zdzisława Kapki, Józefa Kohuta, Artura Woźniaka, Waleriana Kisielińskiego i Henryka Reymana wywalczając — z 21 bramkami — koronę króla strzelców ekstraklasy.

W drużynie i sekcji nastąpiły ostatnimi czasy istotne zmiany organizacyjne. Zespół ma solidne podstawy ekonomiczne, każdy — zawodnik, szkoleniowiec, działacz — zna zakres swoich obowiązków. I winno to przynieść wymiennie rezultaty. Czy już od zaraz? Odpowiedzi nie można dać ani twierdzącej, ani przeczącej. Kibice zaś niech się starają patrzeć życzliwie, obiektywnie i z wyrozumiałością na poczynania swoich ulubieńców. Pamiętając przy tym o wiślackim jubileuszu — wszak w wieku 85 lat wypada mieć prawa szczególne...

WITAMY ROBERTA!

W rodzinie wiślackiej witamy ROBERTA MOSKALA, który zasiłł ostatnio naszą I drużynę piłkarską. Robert urodził się 12 stycznia 1967 roku w Jaworznie, tam też — w Victorii — zaczynał karierę w 1979 roku. Jego pierwszym trenerem był Mirosław Gajdek (gratulacje za wychowanie I-ligowca!). W Victorii grał w II, III i IV lidze. Przez ostatnie 5 lat występował w Górniku Sierśa, dla którego zdobył 33 ligowe gole. W ubiegłym sezonie występował we wszystkich meczach Górnika w III lidze.

Robert miał w Wiśle znakomitego poprzednika — imiennik Kazimierz Moskał przez kilka lat był najlepszym napastnikiem. Robert nie będzie jedynym Moskałem grającym w Wiśle — z Myślenic przyszedł do nas Jerzy Moskał, utalentowany pomocnik.

T.S. WISŁA

30-059. ul. Reymonta 22.
Rok założenia — 1906.

Barwy — czerwono-biało niebieskie.

Stadion — pojemność 20 tysięcy widzów (obiekt w przebudowie), oświetlenie o sile 600 luksów.

Prezes — Ludwik Mięta-Mikołajewicz, tel. 37-37-60 i 10-15-00.

Kierownik sekcji — Piotr Vogt, tel. 10-15-32 i 37-71-20.

Menedżer — Robert Gaszyński, tel. 10-15-09.

Trener — Adam Musiał, tel. 10-15-51.

II trener — Kazimierz Kmiecik, tel. 10-15-51.

Gospodarz — Tadeusz Kapusta, tel. 10-15-16.

Hotel klubowy — tel. 10-15-60 i 10-15-35.

Telex — 032-6349.

Fax — 37-37-60.

★

Mistrzostwa Polski — 1927, 1928, 1949, 1950, 1978.

Mistrzostwo Ligi — 1951.

Wicemistrzostwo Polski — 1923, 1930, 1931, 1936, 1947, 1948, 1951, 1966, 1981.

Trzecie miejsce — 1925, 1929, 1933, 1934, 1938, 1953, 1976, 1991.

Puchar Polski — 1926 i 1967.
Finał Pucharu Polski — 1951, 1954, 1979, 1984.

Puchar Europy — ćwierćfinał w sezonie 1978/79.

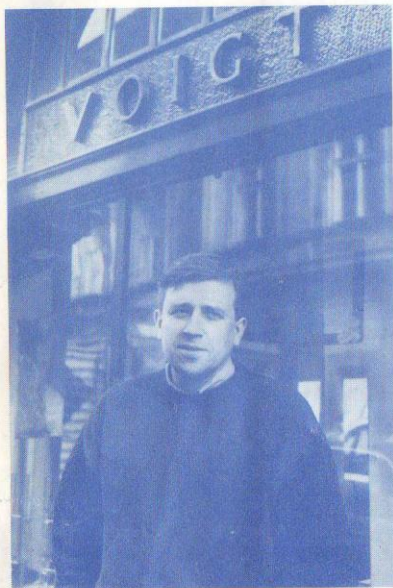
Puchar Zdobywców Pucharów — druga runda w sezonach 1967/68 i 1984/85.

Puchar UEFA — druga runda w sezonie 1976/77 i pierwsza runda w sezonie 1981/82.

I miejsce w grupie w Pucharze „Intertoto” — 1969, 1970, 1973.

Mistrzostwo Polski Juniorów — 1936, 1937, 1958, 1975, 1976, 1982.

W STRONĘ PROFESJONALIZMU

Obejmując sponsorowanie I drużyny Wisły mam na celu stworzenie w pełni profesjonalnej drużyny piłkarskiej w Krakowie. Realizując ten kierunek działania opierać się będą na doświadczeniach zebranych w pracy zawodowej, biznesie i marketingu, doświadczeniach wyniesionych poza futbolem. Gwarantując zawodnikom Wisły optymalne warunki do treningu i gry oraz profesjonalne — jak na polskie warunki — dochody, oczekuję od nich pełnego zaangażowania i poświęcenia w miejscu pracy, jakim jest nasz klub.

Jestem przekonany, że zawodnicy prócz tego, że grają dla siebie, grają także — a może przede wszystkim — dla swoich kibiców, sympatyków Wisły. Obok ambicji sportowych

i finansowych ich głównym celem jest ścisły związek z naszymi kibicami. Odbywa się to poprzez dobrą grę w drużynie Wisły.

Tak jak w każdym poważnym przedsiębiorstwie, tak w naszej drużynie piłkarskiej, oczekuję od zawodników dyscypliny i zaangażowania w pracy. Oferuję w zamian dobre warunki i pomoc w lokacie kapitału, co pozwoli graczom łagodnie zakończyć karierę i posiadać środki do utrzymania się. Jednocześnie nie kieruję się żadnymi sentymentami, uważając, że tylko najlepsi z najlepszych grać mogą w zawodowej drużynie piłkarskiej Wisły.

Ja i moi współpracownicy z sekcji futbolowej stawiamy sobie w bieżącym sezonie jeden, jasno określony cel. Jest nim zdobycie awansu do europejskich rozgrywek pucharowych. Występy w Europie będą atrakcją dla wiernych kibiców Wisły i nawiązaniem do — nie tak odległych — emocjonujących spotkań piłkarzy z białą gwiazdą na piersi, spotkań z wielkimi firmami naszego kontynentu. Okrzepnięcie składu, który w ubiegłych rozgrywkach wywalczył brązowy medal mistrzostw Polski, powinno procentować. Liczę na nowych zawodników, na rywalizację o miejsce w drużynie, na doświadczenie trenerów. Ten sezon musi być nasz!

PIOTR VOIGT

Fabryczny Klub Sportowy STAL MIELEC

39-300 Mielec, ul. Solskiego 1, tel. 36-02, 39-05, 24-26 wew. 214. Stadion o pojemności 30 tysięcy widzów i oświetleniu o sile 1500 luxów. Barwy: niebiesko-białe. Prezes **Teofil Hernik**. Kierownik sekcji — **Ludwik Niegowski**. Kierownik drużyny — **Edward Kieźel**. Trener — **Włodzimierz Gąsior**. Asystenci — **Janusz Bialek** i **Marek Chamielec**. Mistrz Polski: **1973** i **1976**. Wicemistrzostwo: **1975**. Brązowy medal ligi: **1974, 1979, 1982**. Finalista Pucharu Polski w 1976 roku. Ćwierćfinalista Pucharu UEFA w 1976 roku.

Początki Stali datują się 10 kwietnia 1939 roku, kiedy to powołano do życia klub przy mieleckich Państwowych Zakładach Lotniczych. Już po wojnie, 22 czerwca 1945 roku powstaje, na bazie krótko przecież istniejącego PZL, Robotniczy Klub Sportowy PZL Zryw. I wreszcie od 1 stycznia 1951 roku na sportowej mapie Polski można znaleźć Fabryczny Klub Sportowy Państwowych Zakładów Lotniczych STAL Mielec.

Już w 1955 roku piłkarze Stali wywalczyli awans do drugiej ligi, by zмагаć się w tej klasie rozgrywkowej do 1960 roku. Wtedy właśnie, pod kierunkiem trenera Antoniego Brzeżańczyka, znaleźli się mielczanie w ekstraklasie. Wprawdzie tylko na dwa lata, ale nazwiska bramkarza **Mysiaka**, obrońcy **Króla**, pomocnika **Budka** czy napastników **Gazdy**, **Czyłoka**, **Tobolika** czy **Kapuścińskiego** sta-

ły się popularne na krajowym forum. Ponownie w I lidze zameldowała się Stal w 1970 roku, choć w międzyczasie, obok gry w II lidze, były również dwa sezony (1967/68 i 1968/69) kwarantanny w lidze międzywojewódzkiej. Hossa mieleckiego futbolu była zaskakująca, ukoronowana zaś została dwoma tytułami mistrzów Polski w 1973 i 1976 roku. Dekada lat osiemdziesiątych to dwie degradacje z ekstraklasy (1983 na dwa sezony i 1987 na jeden sezon), zaś czerwiec tego roku to uratowanie się od spadku do II ligi dzięki reorganizacji rozgrywek i „przejsięci” barażu z Miedzią Legnica (1-3 i 3-0).

Ze Stalą nierozzerwalnie będą związane nazwiska wielu doskonałych piłkarzy. Numer jeden to bezsprzecznie **Grzegorz Lato** (104 razy w reprezentacji, 45 goli) — piłkarz legenda, jeden z najlepszych w historii rodzimego futbolu, król strzelców MŚ'74 oraz dwukrotny król strzelców ekstraklasy (1973 — 15 goli, 1975 — 19 goli). Ogółem w meczach ligowych Stali zdobył 111 bramek! Po nim z pewnością **Henryk Kasperczak** (63 mecze w reprezentacji — 5 goli) — wspaniały dyrygent drużyny i strateg; **Jan Domarski** — niezwykle groźny napastnik; **Zygmunt Kukła**, **Krzysztof Rzeźny**, **Włodzimierz Ciołek**, **Andrzej Szarmach** czy z ostatnich lat **Dariusz Kubicki**, **Piotr Czachowski** i **Maciej Śliwowski**.

NASI NAJLEPSI

Powracamy do tradycji klasyfikowania występów naszych piłkarzy. Za każdy mecz zawodnicy oceniani będą w skali 1-10 pkt. przez trenerów, dziennikarzy „Tempa” oraz przedstawicieli naszego Koła Sympatyków. Następnie średnią z tych ocen mnożyć się będzie przez tzw. współczynnik wynikowy i to będzie dawalo ostateczną ocenę występu w danym meczu ligowym. Wymieniony współczynnik wynikowy przedstawia się następująco: **ZWYCIĘSTWO U SIEBIE** — średnia razy trzy, **ZWYCIĘSTWO NA WYJEŹDZIE** — średnia razy cztery, **REMIS U SIEBIE** — średnia razy dwa, **REMIS NA WYJEŹDZIE** — średnia razy trzy, **PORAŹKA U SIEBIE I NA WYJEŹDZIE** — średnia razy jeden.

WISŁA — GÓRNIK Zabrze 3-3 (2-2)

(Świętek 6 i 25, Janik 83 min. — Cyról 41, Ozeszek 45, Waldoch 90 min)

BOBROWICZ — trener A. Musiał: 6, „Tempo”: 6, Kolo Sympatyków: 5, średnia: 5, 7, końcówka: 11, 4
GALUSZKA — A. Musiał: 9, „Tempo”: 7, Kolo Sympatyków: 7, średnia: 7,7, końcówka: 15,4

LEWANDOWSKI — A. Musiał: 7, „Tempo”: 8, Kolo Sympatyków: 8, średnia: 7,7, końcówka: 15,4
GISZKA — A. Musiał: 7, „Tempo”: 5, Kolo Sympatyków: 4, średnia: 5,3, końcówka: 10,6
MAJEK — A. Musiał: 7, „Tempo”: 5, Kolo Sympatyków: 6, średnia: 6,0, końcówka: 12,0
JELONEK — A. Musiał: 6, „Tempo”: 4, Kolo Sympatyków: 5, średnia: 5,0, końcówka: 10,0
MARZEC — A. Musiał: 8, „Tempo”: 5, Kolo Sympatyków: 6, średnia: 6,3, końcówka: 12,6
GREDA — A. Musiał: 8, „Tempo”: 6, Kolo Sympatyków: 7, średnia: 7,0, końcówka: 14,0
ŚWIĘTEK — A. Musiał: 9, „Tempo”: 7, Kolo Sympatyków: 8, średnia: 8,0, końcówka: 16,0
JANIK — A. Musiał: 9, „Tempo”: 7, Kolo Sympatyków: 8, średnia: 8,0, końcówka: 16,0
WĄCJOWICZ — A. Musiał: 8, „Tempo”: 5, Kolo Sympatyków: 5, średnia: 6,0, końcówka: 12,0
KULAWIK — A. Musiał: 3, „Tempo”: 3, Kolo Sympatyków: 2, średnia: 2,7, końcówka: 5,4

P

GARCI

PI

BOBR
8,7, ko
GALUS
końcow
LEWAN
końcow
GISZK
końcow
MAJEK
26,8
GARCI
końcow
MARZ
końcow

WISŁA ze STALĄ w ligowych szrankach

1961	KRAKÓW: Wisła — Stal 3-1 (1-1) , bramki: Kawula z karnego, Lach, Sykta — Gazda. MIELEC: Stal — Wisła 1-2(0-1) , bramki: Hareźlak — Studnicki, Machowski.
1962	KRAKÓW: Wisła — Stal 1-1 (1-1) , bramki: Gajewski — Hareźlak. MIELEC: Stal — Wisła 0-1 (0-0) , bramka: Gajewski.
1964/65	KRAKÓW: Wisła — Stal 1-0 (1-0) , bramka: Lach. MIELEC: Stal — Wisła 1-1 (0-0) , bramki: Gazda — Skupnik. UWAGA: mecze w drugiej lidze.
1970/71	KRAKÓW: Wisła — Stal 1-2 (1-1) , bramki: Musiał — Popowicz, Lato. MIELEC: Stal — Wisła 5-2 (2-2) , bramki: Kasperczak i Lato po 2, Stój — Skupnik, Kmieciak.
1971/72	KRAKÓW: Wisła — Stal 0-0. MIELEC: Stal — Wisła 1-0 (0-0) , bramka: Sekulski.
1972/73	KRAKÓW: Wisła — Stal 0-3 (0-3) , bramki: Sekulski 2 (jedna z karnego), Lato. MIELEC: Stal — Wisła 2-0 (1-0) , bramki: Karaś, Lato.
1973/74	KRAKÓW: Wisła — Stal 0-0. MIELEC: Stal — Wisła 2-2 (1-1) , bramki: Per, Domarski — Kapka 2 (jedna z karnego).
1974/75	KRAKÓW: Wisła — Stal 1-1 (1-0) , bramki: Maculewicz — Lato. MIELEC: Stal — Wisła 0-1 (0-0) , bramka: Kapka.
1975/76	KRAKÓW: Wisła — Stal 1-1 (1-0) , bramki: Kmieciak — Per z karnego. MIELEC: Stal — Wisła 1-1 (0-1) , bramki: Karaś — Bielewicz samobójcza.
1976/77	KRAKÓW: Wisła — Stal 1-1 (0-0) , bramki: Kmieciak — Kasperczak. MIELEC: Stal — Wisła 1-0 (0-0) , bramka: Szarmach.
1977/78	KRAKÓW: Wisła — Stal 1-0 (0-0) , bramka: Kmieciak. MIELEC: Stal — Wisła 1-1 (0-1) , bramki: Szarmach — Iwan.
1978/79	KRAKÓW: Wisła — Stal 3-0 (1-0) , bramki: Kmieciak, Kapka, Targosz. MIELEC: Stal — Wisła 2-1 (1-0) , bramki: Szarmach, Chamielec — Kapka.
1979/80	KRAKÓW: Wisła — Stal 0-0. MIELEC: Stal — Wisła 2-0 (1-0) , bramki: Lato, Tyburski.
1980/81	KRAKÓW: Wisła — Stal 2-0 (0-0) , bramki: Iwan, Kmieciak. STAL: Stal — Wisła 5-3 (3-1) , bramki: Janikowski 3, Łukasik, Oratowski z karnego — Kmieciak 2, Kapka.
1981/82	KRAKÓW: Wisła — Stal 1-1 (1-0) , bramki: Kapka z karnego — Ciołek. MIELEC: Stal — Wisła 1-0 (1-0) , bramka: Buda.
1982/83	KRAKÓW: Wisła — Stal 0-1 (0-0) , bramka: Łatka. MIELEC: Stal — Wisła 1-2 (0-0) , bramki: Buda z karnego — Jalocho, Krupiński.
1987/88	KRAKÓW: Wisła — Stal 1-1 (0-0) , bramki: Moskal — Śliwowski. MIELEC: Stal — Wisła 1-0 (1-0) Dobrowolski. UWAGA: mecze w drugiej lidze.
1988/89	KRAKÓW: Wisła — Stal 1-0 (1-0) , bramki: Dziubiński. MIELEC: Stal — Wisła 3-2 (1-1) , bramki: Sajdak 2, Barnak — Jelonek, Strojek.
1989/90	KRAKÓW: Wisła — Stal 2-1 (0-0) , bramki: Moskal, Dziubiński — Tułacz. MIELEC: Stal — Wisła 2-1 (1-1) , bramki: Łętocha, Śliwowski — Malek.
1990/91	KRAKÓW: Wisła — Stal 3-0 (0-0) , bramki: Dziubiński 55 i 66, Gręda 50 min. WISŁA: Bobrowicz (77 min. Maśnik) — Jalocho (46 min. Szczurek), Malek, Lewanowski, Giszka — Janik, Gręda, Marzec, Wójtowicz — Dziubiński, Jelonek. STAL: Wojdyga — Jędraszczyk (67 min. Jaskot), Tyburski, Czachowski, Fedoruk — Barnak, Ruta, Gruszecki (61 min. Tomanek), Łętocha, Klich — Zagórski. MIELEC: Stal — Wisła 2-3 (1-1) , bramki Fedoruk 18, 48 z karnego — Dziubiński 28 z karnego, Lewanowski 67, Kulawik 70 min. STAL: Wojdyga — Porębný, Gruszecki, Tomanek, Fedoruk — Jędraszczyk, S. Stopa, Tułacz, Ruta — P. Stopa, Sajdak (32 min. Żyłka). WISŁA: Bobrowicz — Lewanowski, Gałuszka, Giszka — Janik, Gręda, Marzec, Wójtowicz, Kulawik — Świętek, Dziubiński.

Ogółem w meczach o ligowe punkty, Wisła i Stal spotkały się 40 razy. Bilans: 13 zwycięstw Wisły — 13 remisów — 14 zwycięstw Stali, punkty: 39 — 41, bramki: 46 — 48 (w tym w drugiej lidze: 4 mecze, po jednym zwycięstwie obu zespołów, dwa remisy, punkty: 4-4, bramki: 3-3). **KRAKÓW: 8 zwycięstw Wisły — 9 remisów — 3 zwycięstwa Stali, punkty: 25-15, bramki: 23-14. MIELEC: 5 zwycięstw Wisły — 4 remisy — 11 zwycięstw Stali, punkty: 14-26, bramki: 23-34.**

— A. Musiał: 2, „Tempo”: 2, Kolo Sympatyków: 2, średnia: 2, końcowa: 4
EGROTUR Dębica — WISŁA 0-4 (0-1)

(Gręda 76 i 81, Janik 26 z karnego, Świątek 77 min)

WICZ — trener A. Musiał: 9, „Tempo”: 8, Kolo Sympatyków: 9, średnia: 8,2, końcowa: 34,8

ZKA — A. Musiał: 6, „Tempo”: 6, Kolo Sympatyków: 7, średnia: 6,3, końcowa: 25,2

OWOSKI — A. Musiał: 6, „Tempo”: 5, Kolo Sympatyków: 7, średnia: 6,0, końcowa: 24,0

— A. Musiał: 6, „Tempo”: 4, Kolo Sympatyków: 4, średnia: 4,7, końcowa: 18,8

— A. Musiał: 7, „Tempo”: 6, Kolo Sympatyków: 7, średnia: 6,7, końcowa: 24,0

— A. Musiał: 2, „Tempo”: 3, Kolo Sympatyków: 2, średnia: 2,3, końcowa: 9,2

— A. Musiał: 6, „Tempo”: 6, Kolo Sympatyków: 6, średnia: 6,0, końcowa: 24,0

GREDA — A. Musiał: 9, „Tempo”: 7, Kolo Sympatyków: 8, średnia: 8,0, końcowa: 32,0

ŚWIĘTEK — A. Musiał: 8, „Tempo”: 7, Kolo Sympatyków: 7, średnia: 7,3, końcowa: 29,2

JANIK — A. Musiał: 9, „Tempo”: 8, Kolo Sympatyków: 9, średnia: 8,7, końcowa: 34,8

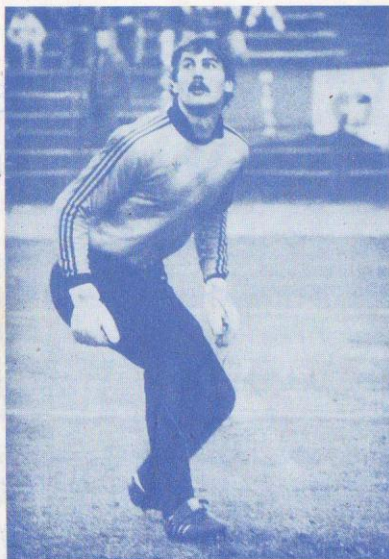
WÓJTOWICZ — A. Musiał: 7, „Tempo”: 6, Kolo Sympatyków: 6, średnia: 6,3, końcowa: 25,2

KULAWIK — A. Musiał: 4, „Tempo”: 3, Kolo Sympatyków: 3, średnia: 3,3, końcowa: 13,2

WŁODARZ — A. Musiał: 2, „Tempo”: 2, Kolo Sympatyków: 2, średnia: 2,0, końcowa: 8,0

PO DWÓCH MECZACH: 1. Janik — 50,8 pkt., 2. Bobrowicz — 46,2 pkt., 3. Gręda — 46,0 pkt., 4. Świętek — 45,2 pkt., 5. Gałuszka — 40,6 pkt., 6. Lewanowski — 39,4 pkt., 7. Malek — 38,8 pkt., 8. Wójtowicz — 37,2 pkt., 9. Marzec — 36,6 pkt., 10. Giszka — 29,4 pkt., 11. Kulawik — 18,6 pkt., 12. Garcia — 13,2 pkt., 13. Jelonek — 10,0 pkt., 14. Włodarz — 8,0 pkt.,

UWAGA KIBICE!!
 Najbliższy mecz wyjazdowy naszych piłkarzy odbędzie się w przyszłą sobotę w Katowicach o g. 17.00. Wyjazdowy zespół spotkać będziemy o g. 13.55 z Dwornicami Głównymi.

To była moja bramka

— Zawaliłeś bramkę w meczu z Górnikiem, gościom dała ona remis w ostatniej minucie. Już myślałeś, że Bobrowicz się nie myli...

— Gram w I lidze już 10 lat, ale to spotkanie z Górnikiem było moim 50 meczem w ekstraklasie. Dopiero 50. Mimo 29 lat wcale nie mam jeszcze wystarczającej rutyny. Po prostu ja bardzo krótko bronie w I lidze. Z tych 50 spotkań aż 43 przypadło na Wisłę. W Zawiszy nigdy nie wystąpiłem (lata 1981-84), w Zagłębiu Sosnowiec tylko 7 razy. Zawsze przegrywałem rywalizację: najpierw w Zawiszy z Brończykiem, potem w Zagłębiu z Bębnerem. Tak naprawdę bramkarzem ligowym stałem się tutaj, w Wisłę. Cieszę się, że mi zaufano i dano szansę.

— Jak trafiłeś do Krakowa?

— Sam się zgłosiłem. 2 lata temu skończyłem występy w Zagłębiu, próbowałem się w Hercie Berlin Zachodni. Niemcy chcieli mnie jednak pozyskać... za darmo, z transferu nic nie wyszło. Wróciłem do Bydgoszczy, trenowałem w Zawiszy. Przypadkowo dowiedziałem się o poszukiwaniu bramkarza przez Wisłę. Przyjechałem do Krakowa i nie żałuję. Jestem w swoim żywiole, mam miejsce w drużynie, wreszcie bronie w ekstraklasie.

— Codziennie dojeżdżasz z Sosnowca?

— Codziennie, w jedną stronę 75 kilometrów. Teraz po przyjeździe Jana Gahuski jeżdżymy jego samochodem. Przedtem jeździłem auto-stopem. Dojeżdżanie do Krakowa nie jest jednak żadnym problemem, to bardzo blisko. Na Zachodzie piłkarze przemierzają codziennie nawet kilkaset kilometrów.

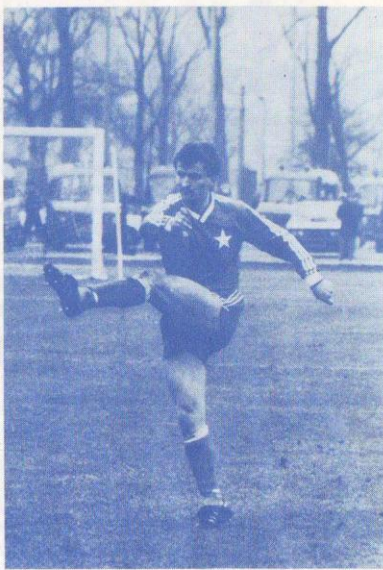
— Masz wielką sympatię kibiców, puszczona w złym stylu bramka z Górnikiem tego nie zmieniła.

— Bramkę zawaliłem ja i tylko ja. Mam udział także w drugiej bramce Górnika. Wem o sympatii kibiców i cieszę się, że ja mnie obdarzono. To bardzo pomaga.

— Planu na przyszłość?

— Żaden transfer zagraniczny. Bramkarze „lida” bardzo źle. Zamierzam bronić w Wisłę jeszcze przez najbliższe 5 lat. Oczywiście jeśli ktoś nie okaże się ode mnie lepszy. Chcę grać w Krakowie do końca kariery, jestem w dobrej formie fizycznej.

Przed meczem ze Stalą, Jacek otrzymał: puchar za zajęcie 1. miejsca w rankingu „Małopolski Piłkarz Sezonu 90/91”, Gazety Wyborczej, Polskiego Radia Kraków i KOZPN, oraz statuetkę „Srebrnego Piłkarza” Tempa.

7 lat, 200 meczów

— 7 lat gry w Wisłę, 200 zaliczonych spotkań. Masz najdłuższą staż w drużynie z białą gwiazdą...

— Trafiłem do Wisły po jej finałowym meczu o Puchar Polski, przegranym w 1984 roku z Lechem na stadionie Legii. Na tym spotkaniu była cała ówczesna reprezentacja Polski juniorów, która zdobyła brązowy medal na mistrzostwach Europy. Wisła interesowała się mną i Mrozem. Obydwaj trafiliśmy do Krakowa, choć o mnie starał się także Widzew.

— 7 lat poza domem, rodziną...

— Pochodzę z Grąsina koło Jezierzyc, niedaleko Słupska. Do domu jeżdżę nie często, niż dwa razy w roku. Drugi dom mam jednak w Krakowie, tu mieszkamy z żoną i dwiema córkami.

— Czy przeprowadzka na drugi koniec Polski to dobry bodziec w rozwoju sportowca?

— Bardzo dobry. Młody człowiek zdany jest na własne siły, musi podnosić umiejętność, grać w drużynie. Rodzina w przypadku niepowodzenia nie przytuli, nie pocieszy. To hartuje i jest dobrym egzaminem z dojrzałości.

— Przez 7 lat gry w Wisłę miałeś...

— 8 trenerów. Szkolili mnie Ziętara, Lenczyk, Chemicz, Franczak, Cygan, Broźniak, Hajdas i Musiał. Największy skok udał mi się podczas pracy Lenczyka — to on postawił na mnie i zacząłem grać w lidze. Za trenera Ziętary często nawet nie zabierano mnie na mecze.

— Największe przeżycie w ostatnich 7 latach?

— Wyjazd na Puchar Lata do Izraela. Szokujące kontrasty, Orient, ortoksyjni Żydzi, piękne widoki, zwiedzanie Ziemi Świętej. Cały czas ten wyjazd do Izraela mam przed oczyma.

— Hobby?

— Oglądanie video. Ostatnio widziałem dobry film — „Szklana Pułapka II”.

— Kibice?

— Mamy dużą i wypróbowaną grupę, bardzo nam pomagają, cenimy ich obecność na wyjazdach.

PARYŻ — LYON — RZYM
ROTTERDAM — BRUKSELA — LILLE

REGULARNE PRZEWOZY, LUKSUSOWE AUTOKARY,
VIDEO, BAREK, WC ... i ... WYCIECZKI DO WIEDNIA

VICTOR

KRAKÓW
SOBIESKIEGO 4
TEL. 33 92 19
33 12 62

Zakład Energetyczny w Krakowie
wspólnie z Agencją „Eureka”
proponują reklamę
na wysięgnikach
oświetlenia ulicznego

Zgłoszenia: tel. 21-41-07
w godz. 10-15
lub bezpośrednio w biurze
Agencji „Eureka”
ul. Gołębia 1, Kraków

T.S.
WISŁA

F.K.S.
STAL

1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
8	8
9	9
10	10
11	11
12	12
13	13
14	14
15	15
16	16

SEDZIA:

LINIOWI:

PIOTR VOIGT — optyk
Kraków, ul. Floriańska 47
tel. 22-34-62,
fax 21-70-05,
telex 0326407

VOIGT

- ekskluzywne soczewki kontaktowe miękkie i twarde zachodniemieckiej firmy Ciba
- najnowocześnie wyposażony gabinet okulistyczny
- wszelkiego rodzaju szkła okularowe
- najmodniejsze oprawy
- realizacja recept ZOZ